

BŁYSKAĆ (8) *vb impf*

błyskać (6), **bliskać** (2); błyskać *BartBydg, Leop, Mącz* (2), *KochSz, KochProp*; bliskać *Calep* (2).
inf błyskać (1). ◊ *praes 1 sg* błyskâm (4). ◊ *3 sg* błyskâ (1). ◊ *3 pl* błyskaią (1). ◊ *fut 3 sg m* będzie
błyskać (1).

Sł stp notuje, *Cn brak, Linde XVI – XVIII w.*

Świecić się, lśnić nagle, krótkotrwałym blaskiem, migotać; resplendere, vibrare BartBydg; intermicare, micare Mącz; fulgere, praeradiare Calep (8) : *BartBydg* 238b; *Intermico, id est inter, et in medio mico, Miedzy poŕzodek błyskam. Mącz* 220d, 220c; *Praeradio – wprzod ŕwieczę. bliskam. Calep* 838a.

a. *O piorunie, błyskawicy* (2) : [*Pan*] Będzie błyskâć [*coruscabit*]/ y ktoŕ ŕie niebędzie bał? *Leop* 4.*Esdr* 16/10; *Calep* 439b.

b. *O odblasku, połysku przedmiotów lśniących* (2) : *Zefir ná ćichym morzu podnoŕi bałwány/ [...]*
A płynâc przećiw ŕłońcu dâleko błyskaią KochProp 14.

Zwrot: »szablâ błyskać«: [Pani biala] To w tę/ to w owę ŕtronę ŕzâblâ błyska KochSz B3v.

Synonimy: lśnić się, łyskać się.

Formacje pochodne: wybłyskać; przebłyskawać; zabłysnąć; błyszczec, zabłyszczec.

Cf **BŁYSKAJĄCY, BŁYSKANIE**